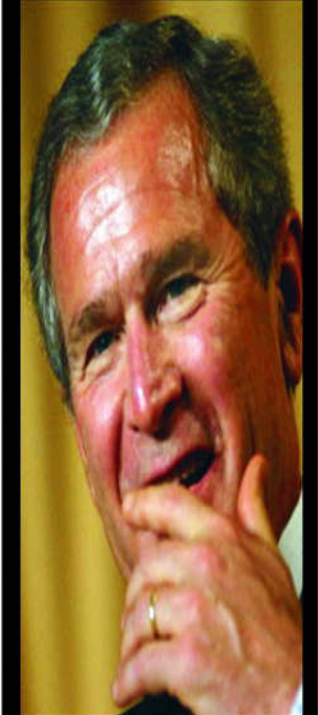

Lynndie R. England

به هرحال، امروز این زن شکنجه‌گر آمریکایی سوژه رسانه‌ها است و به خاطر او پیرس مورگان سردبیر روزنامه دیلی می‌رور در انگلستان به جرم تخلف از آزادی مطبوعات!!! و شناساندن این چهره به جهان از کار برکنار شد.

قرار گرفتن در لیست نامزدهای گرفتن «جایزه صلح نوبل» به این سادگی و کم‌اهمیتی که برخی از آن یاد می‌کنند نبوده و نیست. انتخاب بهترین گزینه برای دریافت جایزه میلیونی صلح نوبل، تنها بر طبق آخرین شرایط بین‌المللی و ارزیابی جایگاه افرادی که می‌توانند اهداف از پیش تعیین شده صهیونیست بین‌الملل را به سرانجام برسانند، صورت می‌گیرد. به گونه‌ای که در مرحله نهایی تنها کسانی از فیلتر گذرانده می‌شوند که با امضاء کردن باورها و سیاست‌های دیکته شده غرب در همه حوزه‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و ... شانس برای چهره شدن در کنار کارتر، یگین و سادات پیدا کنند؛ در آخرین فیلتر همه خط خواهند خورد، حتی اگر «ژان پل دوم» رهبر کاتولیک‌های جهان باشند. در آخرین مرحله نام ژان پل دوم با تمام نفوذ و محبوبیت در بین مسیحیان جهان از لیست برندگان جایزه صلح نوبل که خانم شیرین عبادی هم در بین آنان بود، خط خورد؛ آن هم به خاطر مخالفت این چهره جهانی با هم‌جنس‌بازی!!

خانم «لیندی انگلند» Lynndie England دارای ویژگی‌هایی است که شاید برنده جایزه صلح نوبل در سال گذشته از آن بهره‌مند نباشد.

لیندی

حسن ابراهیم زاده

نامزد جایزه صلح نوبل

او دموکراسی و کرامت انسانی را اجرا کند. کسی چون سربازان آمریکایی از تایلند برگشته، همانانی که از سال هزارو نهصدو هشتادو دو تاکنون به همراه سربازان تایلندی در «جشنواره کبریا» بازار مسابقه خون خواری مارهای کبرا را رونق بخشیده‌اند!!! و خود به افعی‌های تبدیل شده‌اند که حتی حیوانات درنده هم از آنان می‌گریزند تا چه به رسد به انسان!!

تاکنون که همه چیز برای چهره‌شدن «لیندی» به عنوان یک صلح‌طلب جهانی مهیا است، چرا که در کنار این امتیازات از حامیانی نیز برخوردار است. از آنجا که این شکنجه‌گر زن است، فمینیسم جهانی حامی اوست و از آنجا که یک مجری آزادی و دموکراسی غربی است، همه (NGO)های سر در آخور آمریکا به دفاع از وی بر می‌خیزند و بالاتر از همه او یک آمریکایی است، آن هم از آمریکایی‌های نازی که بعضی‌ها هنوز به آنان می‌نازند و به دنبال انداختن فرش قرمز جلو پای آنانند!!

به هرحال، امروز این زن شکنجه‌گر آمریکایی سوژه رسانه‌ها است و به خاطر او پیرس مورگان سردبیر روزنامه دیلی می‌رور در انگلستان به جرم تخلف از آزادی مطبوعات!!! و شناساندن این چهره به جهان از کار برکنار شد. پرواضح است اگر لیندی به «جایزه صلح نوبل» هم نرسد و سیاست مؤسسه نوبل چنین باشد، شکنجه‌گر و واژه‌ها و مفاهیم مقدس با قلم و بیان باید در اولویت قرار گیرد.

او به یقین به مدال شجاعت و افتخار دست خواهد یازید، همانگونه که فرمانده ناو وینسز پس از سرنگونی هواپیمای ایرباس ایران و قتل عام زنان و کودکان بی‌گناه از سوی سردمداران آن جزیره کرامت انسانی!! بدان مفتخر شد.

شکنجه‌های زندان ابوغریب را بر صفحه شیشه‌ای تلویزیون‌ها کشاند و اظهار داشت شکنجه‌گران به دستور صریح رافسلا عمل کرده‌اند، دستورات منادیان آزادی و دموکراسی را مو به مو اجرا کرده و این اقدام عملی و متهورانه برای دموکراسی، در کسب جایزه صلح نوبل امتیاز کمی نبوده و نیست!!!

لیندی حتی شانس این را دارد که طی یک محاکمه فرمایشی به زندان برود و پرواضح است، هرکسی که به‌خاطر اجرای دموکراسی از نوع آمریکایی به زندان برود به یقین «زندان سیاسی» محسوب می‌شود و «زندان سیاسی شدن» برای اجرای آزادی از نوع ایالت عموسام، باز امتیاز کمی نبوده و نیست!! چرا که چنین چهره‌ای، مساوی با چهره جهانی شدن، در فرایند جهانی شدن به رهبری آمریکا و چنین فردی از حمایت مادی و تبلیغی رسانه‌ها و ملاقات پیاده نظام آمریکا با لباس اصلاح طلبی برخوردار است و این نیز امتیاز کمی برای گرفتن «جایزه صلح نوبل» به شمار نمی‌رود!!

لیندی برای دست‌یابی به این قله بزرگ!! - که برخی برای دیدن آن با نادیده گرفتن قله جماران به سوی فرودگاه شتافته و دسته گل یادبود بر این قله آزادی [مزار آزادی] گذاشتند - تنها با یک مشکل روبرو است و آن هم رفقای خود در زندان‌های عراق و افغانستان و آمریکا است که امروز به رقابتی وی تبدیل شده‌اند. خصوصاً دوستان وی که در مسجد سهله و ... با پوشیدن دست‌کش و با خنجر سر نمازگزاران را برای اجرای کرامت انسانی از تن جدا می‌کنند و در کنار سوژه آفرینی برای کسب درآمد شرافتمندانه به شکار لحظه‌ها هم می‌روند.

لیندی تنها از این می‌ترسد که کسی بهتر از

- بماند که برنده صلح جایزه نوبل با حمایت از بهائیان و پوشیدن پیراهنی با یقه ستاره صهیونیست و برهنه کردن سر خود بیش از مواد و تبصره‌های تعیین شده برای انتخاب، در برابر استکبار جهانی «خودشیرینی» کرد.

به نظر می‌رسد کمیته بررسی نامزدهای جایزه صلح نوبل، از هم اکنون زن شکنجه‌گر آمریکایی را در زندان ابوغریب برای دریافت جایزه «صلح نوبل» نامزده کرده است. آن هم زنی که تقریباً مدل موهایش همانند مدل موهای خانم برنده «صلح نوبل» در سال گذشته است.

خانم «لیندی انگلند» Lynndie England دارای ویژگی‌هایی است که شاید برنده جایزه صلح نوبل در سال گذشته از آن بهره‌مند نباشد نخست اینکه او نه تنها در غرب بلکه در کشورهای اسلامی هم بی‌حجاب و سر برهنه ظاهر می‌شود و به جای نظریه‌پردازی و ارائه تئوری دموکراسی غربی، همانند «یگین» برای اجرای کامل دموکراسی، دست به اقدام عملی زده است. او همان‌گونه که سیمون هریس که به همراه سی‌بی‌اس،

